

SÁRÁNDI JÓZSEF

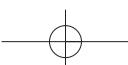
Sziget a szárazföldön

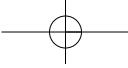
„Most jáj annak, aki kihull a Mából.”
(Ady Endre: A XX. század)

Ahol a sziget kezdődik
ott kezdődök én –
az ismeretlen falu szárazföldjére vetett Robinson
Péntek helyett persze egy kedves nővel
osztom meg dolgos kipörgetettségem
a szétesett társadalom
láng-vízben álló szigettengerén

Nyomorultul gyönyörű érzés
zsiványtanyám oltalmában élni
Meg sem érintenek tudathasadásaitok árulásaitok
patkányintelligens kannibáljaim
Mekkora könyebség arra gondolnom
torpedóitok hajótöröttjeként
siklottam ki ha csak ideiglenesen is
mérgezett karmaitok közül
De jó lenne hinni
hogy már életemben elfejtettetek

A zuhogó esőben dögként gödörbe dobott
sárba taposott Mozart intermezzója
villan eszembe –
Kit érdekel sorsa egy zseniális nyomoroncnak?
Mellbeteg testéből kifogyott a szusz
de Ő jó kísértetként visszatért
és százezer zenekar hangszerével
hegedűn játszsa játszata
a haláltusáját vívó emberiség
hátborzongató rekviemjét

[Sárándi József verse]

Hát így állunk hölggyek és urak
féligr kényszerből féligr önként vonultam ki
bullaszagú paradicsomotokból remetelakomba
Szőlő cseresznye Barack eper s hatalmas
diófák kullancstalan pagodájában hallgatom
a fecskék rigók balkáni gerlék
romlatlan udvarló énekét
hogy varjúkárogástok ki ne ölige belőlem
a maradék csodát: belső békémet – békétlenséget

SÁRÁNDI JÓZSEF (1945) Leányváron élő költő. Utóbbi kötete: *Mi az, hogy balbatatlanság?* (1997).

